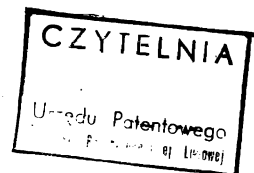

6 maja 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

F246 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11629.

Kl. 82 a 9.

Reinhold Thamm
(Wrocław, Niemcy).

Piec opalany koksem do osuszania nowych budynków.

Zgłoszono 2 marca 1929 r.

Udzielono 7 lutego 1930 r.

Przedmiotem wynalazku jest piec opalany koksem do osuszania nowych budynków, który odróżnia się od znanych pieców tem, że jego wysokość daje się dostosowywać bez trudności do każdej wysokości przestrzeni osuszanej, przyczem osiąga się krążenie powietrza w poziomych warstwach na całej wysokości od podłogi aż do sufitu, a co za tem idzie — szybkie osuszanie tej przestrzeni. Następnie obsługa tego pieca jest prosta i dogodna, poszczególne zaś części składowe pieca dają się wymieniać z łatwością.

Piec według wynalazku uwidoczniiono na rysunku, gdzie fig. 1 wskazuje przekrój pionowy pieca; fig. 2 — widok z góry, a fig. 3 — takież widok po zdjęciu obu górnych nasad.

Piec składa się z dolnej skrzynki 1,

opartej na nóżkach 2 i przykrytej z góry pierścieniem 4, zaopatrzonym w pionowe czopy rurowe 3, oraz ruszt 5. Powyżej skrzynki 1 jest umocowana rama 7, zaopatrzona w otwory, przez które zakłada się od wierzchu rury 9, nasunięte na czopy 3 skrzynki 1. Rury 9 stanowią zewnętrzny ruszt, otaczający przestrzeń 10, w której znajduje się koks.

Na ramie 7 są zawieszone wahliwie ramy 6a, wykonane z kątowników żelaznych; na tych ramach są zawieszone wahliwie kłapy 8 tak, że ramy 6a z przymkniętymi kłapami 8 można ustawić pochyło pod dowolnym kątem do kosza koksowego, a kłapy 8 mogą być z kolei nastawione pod dowolnym kątem do ramy 6a.

Na ramie 7 jest osadzona osłona 11, wyposażona w drzwiczki paleniskowe,

przez które koks zasypuje się do pieca. Na osłonie 11 są osadzone nasady A, A' w ilości, odpowiadającej wysokości budynku. Każda z nasad A, A' zakończona jest rozszerzającym się do góry lejem zewnętrznym 13, stożkiem wewnętrznym 14, zwężającym się ku górze, oraz lejem wewnętrznym 15, rozszerzającym się ku górze.

Wewnątrz osłony 11 umocowana jest płyta podstawowa 16, wygięta stożkowo ku dołowi, z którą połączony jest dolny stożek wewnętrzny 14, podczas gdy dolny stożek 12 zewnętrzny jest osadzony na osłonie 11.

Przez górny lej zewnętrzny 13 i górny lej wewnętrzny 15 przepuszczane są rury 17, którym zaleca się nadać taką długość, aby ich końce zewnętrzne 18 znajdowały się ponad rurami 9, wewnątrz zaś wolnej przestrzeni, mieszczącej się w stożku wewnętrznym każdej z nasad A, A', jest umieszczona tarcza 19. Najwyższa z nasad różni się tem od nasad umieszczonych niżej, że jej wnętrze jest połączone z otaczającą przestrzenią zewnętrzną zapomocą odcinków rurowych 20, przesuniętych przez stożek zewnętrzny. Na tych odcinkach 20 są osadzone rury 21, skierowane do kątów pokoju.

Dolna skrzynka 1 wyposażona jest w nasadę 22, połączoną rurą 23, skierowaną nazewnątrz przestrzeni osuszanej przez ścianę 24.

Działanie pieca koksowego, wykonanego według wynalazku niniejszego, jest następujące. Koks, wrzucony przez drzwiczki w osłonie 11 do przestrzeni 10, mieszczącej się między rurami 9, spala się na ruszcie 5. Dostające się z zewnątrz do skrzynki 1 powietrze ogrzewa się w rurach 9 i wznosi do góry, powstające zaś z koksu gazy spalinowe płyną przez osłonę 11 w kierunku oznaczonym strzałką 25 do przestrzeni, mieszczących się między stożkami zewnętrznymi 12, 13 i wewnętrznymi

14, 15 do góry i wypływają z pieca w kierunku strzałki 26. Jednocześnie gazy opływają zewnętrzne ścianki stożków wewnętrznych nasad A, A' i ogrzewają przez to powietrze, przedostające się z pokoju rurą 17 do wnętrza stożków wewnętrznych. To powietrze pokojowe przepływa, dzięki zastosowaniu tarczy 19, drogą zygzakową wewnątrz stożków wewnętrznych i wypływa przez rury 21 ku kątom pokoju.

Ponieważ wyloty 18 rur 17 znajdują się w prostej linii nad rurami 9, to powietrze pokojowe dostaje się do wewnętrznej przestrzeni stożków wewnętrznych przez rury 9, będąc znacznie podgrzane uprzednio, wobec czego osuszanie powietrza, jak i osuszanie wnętrza pokoju, uskutecznia się szybko, przyczem przebieg osuszania przyspiesza się dodatkowo zapomocą wylotów 18 rur 17 poszczególnych nasad A, A', rozmieszczonych na rozmaitych poziomach, wobec czego powietrze jest wysysane i osuszane również na rozmaitych poziomach, przyczem zimniejsze warstwy powietrza, znajdujące się na niższych poziomach, przepływają dłuższe drogi, niż cieplejsze warstwy wyżej rozmieszczone; dzięki czemu osiąga się równomierne ogrzewanie powietrza i przez to całkowicie równomierne osuszenie wnętrza budynku.

Przez zawieszenie na ramie 7 wahliwych ram 6a, a na ramach 6a z kolei klap 8 umożliwiające jest znacznie lepsze wykorzystanie pieca. Wilgotne warstwy powietrza mogą być np. skierowane bezpośrednio do pieca, przyczem wydzielająca się z nich para wodna przez otwory dolnej skrzynki wpada do pieca; powyższe działanie wzmacnia się jeszcze i przez to, że ramy 6a, na których rozmieszczono klapy 8, są zawieszone wahliwie i można nastawiać je tak, aby wilgoć z warstw dolnych skierować do pieca. Następnie wahliwe zawieszenie ram 6a umożliwia również szybkie osuszanie mokrych miejsc w ścianach bu-

dynku, przyczem ramy 6a z przymkniętymi klapami 8 nastawia się tak, aby płynące do góry ciepłe powietrze odbijało się od pochyło nastawionych ram 6a i kierowało się ku ścianom.

Ramy dają się ustawiać tak, iż umożliwiają ogrzewanie poszczególnych, określonych zgóry miejsc ściany.

Jeżeli wilgotne warstwy dolne znajdują się w pobliżu pieca, a ramy 6a są ustawione tak, jak to uwidoczniło na prawej stronie rysunku, to wilgoć wznosząca się do góry skierowana jest do wnętrza pieca, dzięki zamkniętym klapom 8 ustawionych pochyło ram 6a.

Jeżeli zachodzi potrzeba osuszenia mokrych miejsc ściany, to ramę 6a, skierowaną ku tej ścianie, ustawia się z przymkniętymi ukośnie klapami tak, jak to pokazano na lewej stronie rysunku, przyczem ciepło, uchodzące z pieca nabok i usiłujące wznieść się do góry, zostaje odbite przez zamknięte klapy 8 ram 6a ku ścianie w kierunku strzałki, co powoduje szybkie osuszanie mokrych miejsc ściany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piec opalany koksem do osuszania nowych budynków, znamieny tem, że nad nim jest osadzona pewna ilość oddzielnych grzejników powietrza (A, A'), przez które powietrze osuszane przepływa oddzielnie od gazów spalinowych.

2. Piec według zastrz. 1, znamieny

tem, że każdy grzejnik składa się z równoległych osłon, utworzonych każda z dwóch złożonych podstawami stożków, przyczem gazy spalinowe przepływają pomiędzy osłonami, powietrze zaś osuszane wewnątrz osłony wewnętrznej.

3. Piec według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że przez stożki (12, 13, i 14, 15) każdego z grzejników (A, A') są przesunięte rury (17, 17'), doprowadzone do wnętrza osłony wewnętrznej.

4. Piec według zastrz. 3, znamieny tem, że rury (17) wystają nazewnątrz tak daleko, iż ich wyloty (18) znajdują się w prostej linii nad wylotami rur (9) kosza zawierającego koks.

5. Piec według zastrz. 1, znamieny tem, że najwyższy grzejnik jest zaopatrzony w nasadki (20), prowadzące z wnętrza osłony wewnętrznej przez osłonę zewnętrzną nazewnątrz, na które są nasunięte rury (21), skierowane do kątów pokoju.

6. Piec według zastrz. 1, znamieny tem, że ramy (6a), na których są umieszczone klapy (8) kosza koksowego, są zawieszone wahliwie na czopach (6b), osadzonych w górnej ramie (7), przyczem nastawia się je pochyło pod dowolnym kątem do kosza.

Reinhold Thamm.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

